

Warszawa, dnia 16 września 2015 r.

Opinia do ustawy o zmianie ustawy o żegludze śródlądowej

(druk nr 1062)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa z dnia 11 września 2015 r. o zmianie ustawy o żegludze śródlądowej wdraża do polskiego porządku prawnego postanowienia dyrektyw:

- Komisji 2012/48/UE z dnia 10 grudnia 2012 r. zmieniającej załączniki do dyrektywy 2006/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej (Dz. Urz. UE L 6 z 10.01.2013, str. 1), w zakresie dotychczas nieimplementowanym,
- Komisji 2013/49/UE z dnia 11 października 2013 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 2006/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej (Dz. Urz. UE L 272 z 12.10.2013, str. 41).

Zgodnie z art. 1 pkt 1 noweli, ustawa o żegludze śródlądowej określać ma zasady prowadzenia bazy danych statków. W świetle art. 9 ust. 2g ustawy, baza danych statków zawiera informacje o statkach, członkach załóg statków oraz o stanie śródlądowych dróg wodnych, a prowadzi ją, w systemie teleinformatycznym, Dyrektor Urzędu Żeglugi Śródlądowej w Szczecinie.

Dyrektorzy urzędów morskich prześlą do bazy informacje zgromadzone w ramach wykonywanych zadań, m. in. dotyczące wypadków żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych oraz aktualnego stanu i parametrów śródlądowych tych dróg.

Dyrektorzy urzędów żeglugi śródlądowej będą mogli przekazać informacje z bazy danych statków organom państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej, po otrzymaniu od nich pisemnego zobowiązania zawierającego deklarację o:

- 1) nieprzekazywaniu bez pisemnej zgody dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej otrzymanych informacji organom innych państw trzecich lub innej organizacji międzynarodowej;
- 2) zapewnieniu poufności tych informacji i ich wykorzystywaniu jedynie w celu wykonywania zadań administracyjnych w zakresie bezpieczeństwa i ułatwień w żegludze oraz przy dokonywaniu inspekcji i wydawaniu dokumentów statków.

W art. 1 w pkt 3 noweli zaproponowano zmianę wymagań kwalifikacyjnych dla jednego z ekspertów powoływanych przez dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej w skład technicznej komisji inspekcyjnej. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 10a ust. 2, specjalista ds. nautyki będzie musiał posiadać patent żeglarski kapitana żeglugi śródlądowej, uprawniający do kierowania statkiem, który ma zostać poddany inspekcji.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa uchwalona przez Sejm na 99. posiedzeniu w dniu 11 września b.r. pochodziła z przedłożenia rządowego (druk nr 3747). Rada Ministrów zadeklarowała, że projekt ustawy ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt skierowany został do pierwszego czytania w Komisji Infrastruktury. W toku prac ustawa była przedmiotem kilku poprawek legislacyjnych.

Drugie czytanie odbyło się na 99. posiedzeniu, po którym niezwłocznie przystąpiono do trzeciego czytania. Za przyjęciem ustawy głosowało 277 posłów, przy braku głosów przeciw i 147 głosach wstrzymujących się.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Maciej Telec

Główny legislator